

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10.10.2014 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Monika Kiwiorska-Pająk

Protokolant :st. sekretarz sądowy Kamila Rakowska

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 10.10.2014 r. w Świdnicy

sprawy **L. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania **L. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 30.09.2013 r. Nr (...)

oddala odwołanie;

zasądza od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Świdnicy na rzecz adwokata W. S. kwotę 60 złotych powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu.

Sygn. akt VII U 1801/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca L. S. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 30.09.2013 r., nr (...), w której strona pozwana ustaliła wartość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 01.01.1999 r. Wnioskodawca wskazał, iż do wyliczenia wysokości jego kapitału początkowego uwzględniono podstawę wymiaru renty. Natomiast do wysokości renty zostało przyjęte jedynie wynagrodzenie za okres zatrudnienia w (...)K.i Nadleśnictwo B. oraz za okres zatrudnienia w Spółdzielni Pracy w Ś.. Z tym, że za okres zatrudnienia w Spółdzielni Pracy w Ś. uwzględniono najniższe wynagrodzenie zamiast faktyczne uzyskiwanego:

5000 zł wynagrodzenie zasadnicze + 2000 dodatek funkcyjny + premia. Wnioskodawca wniósł o przeliczenie kapitału początkowego z uwzględnieniem faktycznego wynagrodzenia za pracę ze Spółdzielni Pracy oraz pozostałych wynagrodzeń za pracę, które nie zostały dotychczas uwzględnione przy ustalaniu wartości kapitału początkowego.

Strona pozwana w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych podnosząc, iż podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się: z kolejnych 10 lat kalendarzowych, z kolejnych 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Natomiast dla osób mających ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na dzień 01.01.1999 r. przyjmuje się wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty przyjęty w decyzji ustalającej prawo do renty po raz pierwszy lub ponownie ustalając jej wysokość. Wskaźnik ten dla wnioskodawcy wynosi: z 10 lat – 75,73 %, z 20 lat -57,45 %, z renty -80,06%.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca L. S. (ur. (...)) pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 25.02.1998 r. do 31.03.2002 r.

Strona pozwana do ustalenia wskaźnika podstawy wymiaru renty przyjęła wynagrodzenie z zaświadczeń o zatrudnieniu ze Związku (...) we W. oraz Lasów Państwowych Nadleśnictwo B. i wskaźnik ten wyniósł 80,06 %.

W dniu 26.02.2012 r. wnioskodawca złożył u strony pozwanej wniosek o ustalenie kapitału początkowego. Decyzją z dnia 30.09.2013 r. strona pozwana ustaliła wnioskodawcy wartość kapitału początkowego na dzień 01.01.1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy ustalony w decyzji o jej przyznaniu w wysokości 80,06 %.

W trakcie postępowania sądowego w dniu 30.05.2014 r. wnioskodawca złożył w organie rentowym wniosek o przyznanie emerytury do którego dołączył dodatkowe zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1973-1974, 1976 – 1977 (za rok 1975 brak danych) wydane przez zakłady pracy odpowiednio 12.05.2014 r. oraz 14.05.2014 r.

W związku z przedstawieniem w/w zaświadczeń strona pozwana decyzją z dnia 26.06.2014 r. ponownie ustaliła wnioskodawcy wartość kapitału początkowego na dzień 01.01.1999 r. Strona pozwana do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęła podstawę wymiaru kapitału początkowego ustaloną decyzją z dnia 30.09.2013 r.

dowód: akta rentowe oraz akta kapitałowe wnioskodawcy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 174 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440) kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. W ustępie 2 cytowanego przepisu wskazano, że przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6

2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,

3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Zgodnie z ustępem 3 podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym, że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od dnia 01 stycznia 1980r. do dnia 31 grudnia 1998r.

Art. 15 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowi, że podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę. Na wniosek ubezpieczonego – zgodnie z ust. 6 tegoż przepisu – podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu. Zgodnie z ustępem 4 tegoż przepisu w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych, następnie oblicza się stosunek każdej z tych kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu i oblicza się średnią arytmetyczną z tych procentów, która stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty lub emerytury.

Zgodnie z ust.4 do obliczenia kapitału początkowego dla osoby mającej ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przyjmuje się, na jej wniosek, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty przyjęty w decyzji ustalającej prawo do renty po raz pierwszy lub ponownie ustalającej jej wysokość. W przypadku gdy renta została przyznana przed dniem 15 listopada 1991 r., do ustalenia kapitału początkowego przyjmuje się wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w wyniku rewaloryzacji, chyba że po tej dacie ponownie była ustalana jego wysokość.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył ustalonej w zaskarżonej decyzji podstawy wymiaru kapitału początkowego.

Strona pozwana ustalając w zaskarżonej decyzji wartość kapitału początkowego na dzień 01.01.1999 r. do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęła wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty obliczony z lat 1980-1988 wynoszący 80,06 % ponieważ był najkorzystniejszy. Przyjęty od ustalenia kapitału początkowego wskaźnik z 10 lat / 1980-1989/ wyniósł 75%, zaś z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia / 1967-1992,1996-1997/ wyniósł 57,45 %. Strona pozwana wzięła pod uwagę wszystkie wynagrodzenia za pracę uzyskiwane przez wnioskodawcę do 01.01.1999 r. wykazane przez niego w zaświadczeniach.

W związku z tym, iż w trakcie postępowania przed tutejszym Sądem wnioskodawca złożył wraz z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury dodatkowe zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w których zostały wykazane wynagrodzenia wnioskodawcy za lata 1973-1974 i 1976-1977 (za rok 1875 brak danych), strona pozwana decyzją z dnia 26.06.2014 r. ponownie ustaliła wnioskodawcy wartość kapitału początkowego na dzień 01.01.1999 r. z uwzględnieniem wynagrodzeń wykazanych w w/w zaświadczeniach. Przeliczenie podstawy wymiaru kapitału początkowego nie spowodowało podwyższenia wskaźnika podstawy kapitału początkowego dlatego strona pozwana do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęła podstawę wymiaru ustaloną w decyzji z dnia 30.09.2013 r.

Ponadto nie ulega wątpliwości, że skoro okresy składkowe i nieskładkowe przyjęte do wyliczenia kapitału początkowego ustala się na dzień 1.01.1999r. , to nie mogą być identyczne z ustalonymi

na potrzeby ewentualnego wyliczenia świadczenia rentowego w związku z wnioskiem złożonym w dniu 25.11.2011r. , a wnioskodawca po 1.01.1999r. posiada okresy ubezpieczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu i na podstawie art. 477 14 §1 k.p.c. w pkt. I wyroku odwołanie wnioskodawcy oddalił, w pkt. II na podstawie art. 98 k.pc. w związku z § 11ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 490) zszdził na rzecz strony pozwanej koszty zastępstwa procesowego w minimalnej stawce żądanej przez stronę pozwaną 60 zł. W pkt. III wyroku na podstawie § 12 ust.2 i § 2 ust.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz.461), nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Świdnicy na rzecz adwokata W. S. kwotę 60 zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu.